

SINDICALISME VERSUS ARBITRATGE O CONVENI I VAN...

La coneguda frase: "la història es repeteix", ens pot servir perfectament en aquests moments, per a fer una valoració de l'ensenyament privat, gaire bé bastaria remetre als lectors al n° 36 de PISSARRA, ens adonaríem que l'article "A quién interesa este convenio" ens podria servir perfectament ara mateix ja què ve a ser un calc de les situacions actuals, però ha passat un temps i ja no ens basta amb reflectir uns fets, cal analitzar-los més profundament, poder comprendre el per què, una vegada més hem hagut de dir NO a aquesta solució.

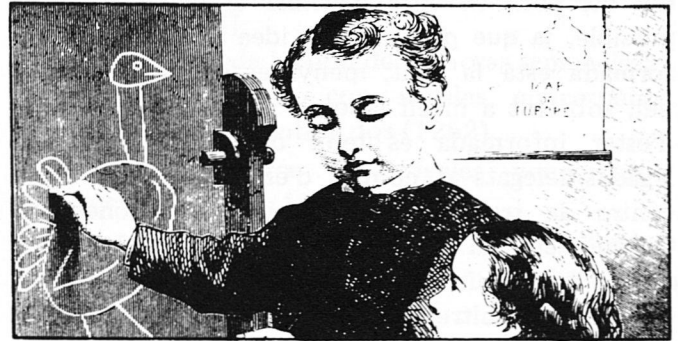
La UTEP (STEI) no accepta aquesta postura per:

- No consideram bona la solució de l'arbitratge perquè encara no s'havien donat les condicions per arribar a tal extrem, perquè és una pràctica antisindical, perquè no satisfà als mínims que unitàriament s'havien acordat, perquè la persona que l'ha fet no pareixia la més neutral possible.
- Pensem que un sindicat ha de marcar, ha de dinamitzar als treballadors, ha de tenir sempre una possible solució davant els diferents conflictes, però mai no ha de servir per a frenar les expectatives d'il·lusió que ha marcat l'assemblea, i al contrari ha d'animar i dinamitzar, quan les expectatives són pesimistes.
- Es una pràctica sindical, perquè fa que davant a propers convenis, la patronal actui com ho ha estat fent fins ara, i que tant bé li va.

Esperem, esgotem fins al final, possem nerviosos alguns sindicats i aquests fent gala de "Sindicats responsables" acceptin les condicions que ofereix la patronal, per tal que el treballador no perdi els doblers. I em deman, per què aquesta responsabilitat no es planteja amb un altre caire; expliquem que la patronal també els perd, als doblers, i per què no obligam al MEC que és pronuncii sobre la pròrroga de guardar aquests doblers?

Amb aquesta pràctica l'única cosa que aconseguiran certs sindicats, és que ens aproven i acorden arbitratges com aquest, és fer una política antisindical.

- A nosaltres no ens satisfieia completament la plataforma mínima unitària que tots els sindicats havíem aprovat. Creiem que seria molt interessant que abans d'arribar a arbitratges, com aquests i crear falses expectatives, alguns sindicats haurien d'explicar clarament fins on estan disposats

a arribar. No comprenem com es poden plantejar uns mínims i a la 2a o 3a fase de vaga, es despenegen sense haver aconseguit quasi res.

- La persona proposta no era la més adient, coneixent la seva trajectòria "prolibertad de enseñanza, campañas anti LODE" (les quals defensen pels centres privats que el MEC doni els diners, cara a l'equiparació econòmica però no estant disposats a aflluixar en el més mínim cara a l'homologació laboral i social).

Però gràcies que hi ha la UTEP, no s'ha signat abans, amb la qual cosa s'ha aconseguit que la patronal poc a poc hagi anat pujant la seva oferta, respecte a l'any 87, perquè no hem d'oblidar que aquest bon home, ens ha endossat un conveni per a dos anys, amb la qual cosa a la patronal li ha sortit una jugada rodona.

I per a més INRI suggereix que es contempli cara a properes negociacions el rebaixar la jornada lectiva de tots els docents, per raons de qualitat d'ensenyament.; i ens demanam què no existeixen els no docents? i la qualitat no ha d'existir ara?

Es interessant també la suggerència que fa a la Comissió Paritària d'elaborar un nou articulat per al pròxim conveni, això ens recorda el que diu el darrer conveni "a partir del 7 de noviembre de 1985 se negociará el VI convenio de enseñanza privada en todos sus aspectos"... i el lluç es torna a mossegar la cua, veurem quina serà la pròxima!.

COMISSIO PERMANENT DE PRIVADA
DE L'STEI